

VESNIČKA

BŘEZEN 2020

SOS DĚTSKÉ
VESNIČKY

Láskyplný domov pro každé dítě

POMOC DĚTEM V ROCE 2019

*KAŽDÁ TRAMPOTA MÁ SVOU MEZ
RODIČ SE STÁVÁ TERAPEUTEM*

ÚVODNÍ SLOVO

MILÍ PŘÁTELE,

SOS dětské vesničky za sebou mají rok, který byl v mnoha ohledech výjimečný – především jsme oslavili 50. výročí od založení naší

organizace v tehdejší Československu. Byla to pro nás příležitost projít archivy, připomenout si naši zajímavou historii, potkat se s pamětníky... A také si uvědomit, že ani po půl století nepominul hlavní důvod, proč SOS dětské vesničky vznikly: tisíce dětí ještě stále vyrůstají bez milující pečující osoby v dětských domovech a dalších ústavech. Postavili jsme na této skutečnosti naši předvánoční kampaň a jsme moc rádi, že ve společnosti zarezonovala.

Občas se ozývají hlasy, že místo kampaní máme pomáhat dětem. Věřte, že to děláme, a děláme to s maximálním nasazením. V roce 2019 jsme pomohli celkem 1135 dětem a jejich rodinám – původním i pěstounským, podle toho, kde děti vyrůstají. To je, myslím, úctyhodné číslo. Bez podpory vás, našich dárců, bychom to ale v takovém rozsahu rozhodně dělat nemohli – a také proto musíme být vidět a musíme získávat i dárce nové. Státní příspěvky totiž naši činnost ani zdaleka nepokryjí, a jak naznačují přípravy nového znění zákona o sociálně právní ochraně dětí, možná bude ještě hůř. Proto si tak moc vážíme každého našeho dárce, byť by přispíval jen drobnou částkou. Bez vás se neobejdeme.

Snažíme se na sobě neustále pracovat a naše služby rozšiřovat a z kvalitivňovat.

Proto mám velkou radost, že se nám podařilo získat podporu Evropského sociálního fondu k realizaci velkého vzdělávacího projektu pro pěstouny a sociální pracovníky pečující o traumatizované děti. Pěstouny naučíme používat metody tzv. terapeutického rodičovství, které jim usnadní porozumět projevům dětí, jejichž první měsíce či roky života byly poznamenány traumatickými zkušenostmi. Pro sociální pracovníky a další odborníky přeneseme jako první do České republiky unikátní terapeutickou metodu Theraplay. Více podrobností se dočtete v článku uvnitř tohoto čísla.

Přeji Vám krásné jarní dny

Jindra Šalátová
Výkonná ředitelka SOS dětských vesniček

Vydavatel: SOS dětské vesničky, z.s., Strakonická 98, 159 00 Praha 5, IČ: 00407933. Vychází čtvrtletně. ISSN 1803-1730.

Redakce: Radana Košťáliková, Michaela Poláková, Milan Palán. Grafická úprava: Martin Málek.

Uzávěrka: 7. 2. 2020. Náklad: 8 450 ks. Vytiskl: H.R.G. spol. s r.o. Výrobní cena: 3,69 Kč.

Jména dospělých osob a dětí, jejichž příběhy vám v časopise přinášíme, jsou z důvodu ochrany soukromí většinou změněna. Ilustrační fotografie, není-li uvedeno jinak, pocházejí z fotobanky SOS dětských vesniček.

DĚTI SI PŘIPOMNELY TRADIČNÍ VÁNOČNÍ ZVYKY

Starodávné vánoční zvyky jako je pouštění skořápek se svíčkami nebo krájení jablka, zdobení vánočních perníčků, vyrábění přáníček, balení dárců a hlavně zdobení vánočních stromčků, aby měl Ježíšek kam naskládat všechny ty dárky – takový byl v kostce program

předvánočních dílniček v naší brněnské SOS dětské vesničce. Celodenní pestrá nabídka aktivit přilákala většinu místních i pár přespolních obyvatel, a všichni tak strávili poslední hodiny před Štědrým dnem společnou zábavou.

HOTELY MARRIOTT POMÁHAJÍ S CHUŤÍ

Loňská kampaň „You eat, We give“ tuzemské sítě hotelů Marriott je důkazem, že když něco děláte s chutí, má to dvojnásobnou cenu. Na pomoc dětem a mladým lidem v naší péči se po 1€ z každého jídla servírovaného v září a říjnu v hotelových restauracích totiž celkem vybralo úžasných 386 939 Kč. Děkujeme!

MOTORKÁŘI PŘIVEZLI DO BRNA BOHATOU NADÍLKU

Už popáté zaplavili naši brněnskou SOS dětskou vesničku muži a ženy na silných strojích, kteří tu už tradičně zakončili svoji charitativní vánoční vyjížďku. Kromě hromady dárců dětem letos přivezli i šek na 18 700 Kč. Všem netradičním Ježíškům děkujeme!

HYPOTEČNÍ BANKA NÁS PODPORUJE UŽ 18 LET

Finančním příspěvkem z každé nově uzavřené hypoteční smlouvy i formou zaměstnanecké vánoční sbírky – tak nás v loňském roce podpořil náš dlouholetý partner Hypoteční banka. V prvním případě půjde 454 760 Kč

na podporu pěstounské péče a v druhém případě pak 10 900 Kč pomůže dětem ohroženým ztrátou rodičovské péče. Za dlouhodobou a láskyplnou podporu děkujeme!

STAREJTE SE O SEBE?

MOŽNÁ SE VÁM TO TAKÉ STALO A MOŽNÁ UŽ VÍCKRÁT: CHTĚLI JSTE ZASÁHNOUT, PROTOŽE JSTE V TU CHVÍLI CÍTILI, ŽE BYSTE MĚLI... ALE PAK JSTE SI TO RADĚJI ROZMYSLILI A UŠETŘILI SI NEJSPIŠ DRSNÉ ODMÍTNUTÍ, MOŽNÁ I NADÁVKY: TO VŮBEC NENÍ VAŠE VĚC. STAREJTE SE O SEBE!

Paní Petra si ale prostě nemohla pomoci. Ta holčička vypadala, že je u rozestavěného domu úplně sama, navíc měla velkou modřinu na bradě. Musela se někomu ztratit. Až když přišla blíž, všimla si Petra za sloupem

mladé paní, skoro slečny, která se po očku dívala na holčičku, hrající si s kamínky na kraji cesty, a zároveň sledovala práci na stavbě. Když zvedla hlavu, viděla Petra, že i paní má velkou modřinu, tentokrát pod okem.

NEŠLO SI NEVŠIMNOUT

„Vy asi nejste odsud, že ne? Tamtudy se jde na dětské hřiště, nechcete jít s dcerkou radši tam? Tady na stavbě to není bezpečné, už na vás obě určitě něco spadlo,“ řekla Petra mladé ženě a pořád trochu čekala rozzlobené: starejte se o sebe. Jenže žena se místo

odpovědi rozplakala a rychle s holčičkou zmizela za domem. Tam už Petra chodit nechtěla, plačící paní jí ale nešla z hlavy.

Několik dalších dní paní s holčičkou vidala dál, protože stejnou cestou chodila z práce. Pokaždé se na ni usmála a na holčičku zamávala. Pátý den, když zrovna stavebníci někam odjeli, se dala mladá žena s Petrou do řeči a nakonec se jí svěřila. Partner – jeden ze stavebních dělníků – jí i malou Natálku bije, nedává jí peníze ani na jídlo a nutí je trávit čas na stavbě, aby

měl Petru stále pod dohledem. Když se pak večer vrací domů opilý, má Petra strach o život svůj i svojí dcery. Navíc trne hrůzou, aby kvůli domácímu násilí nepřišla o Natálku podobně, jako v minulosti o dvě starší děti, které vyrůstají u pěstounů. Uvědomila si, že udělala zásadní chybu, když od partnera neodešla a starší děti před ním nedokázala ochránit. Teď už ví, že odejít musí, nemá ale kam.

POMOCNÁ RUKA

Paní Petra se nad zoufalstvím mladé maminky rozplakala také, ale nechat to tak nemohla: neptala se přece ze zvědavosti, ale proto, že chtěla pomoci.

A věděla si rady. Ještě týž den zavolala Aleně, vedoucí preventivní služby SOS dětských vesniček, kterou znala z letáku v autobuse. Alena obratem zprostředkovala setkání Tamary, jak se mladá maminka jmenovala, s pracovníky specializované služby pro oběti domácího násilí. Ti situaci vyhodnotili jako závažnou a Tamaře s Natálkou pomohli odejít z bytu nebezpečného partnera.

Možná na poslední chvíli: bylo to v den, kdy Natálčin otec přišel kvůli alkoholu o práci a v opilosti celý byt zdemoloval. Bůh ví, co by se stalo, kdyby tam Tamara s Natálkou zůstaly.

SOS ZÁCHRANÁŘI

Sociální pracovníce z preventivní služby dovedou rodinám s dětmi v ohrožení pomoci téměř vždy. Když to ale pro komplikovanost nebo závažnost problému samy nedokáží, umí pomoc bleskurychle zprostředkovat: i proto jim od loňska říkáme SOS záchranáři. Tady byla záchranářkou nejen Alena z SOS Kompasu, ale i paní Petra. Bez ní by modřin na Natálčině tváři nejspíš přibývalo a kdoví, jestli by nakonec nemusela od maminky odejít podobně, jako její starší sourozenci. Děkujeme Petře za to, že nebyla lhostejná, a Tamaře s Natálkou přejeme už jen samé šťastnější dny...

KAŽDÁ TRAMPOTA MÁ SVOU MEZ

PŮSOBÍ UŽ NĚKOLIK LET V SOS DĚTSKÝCH VESNÍČKÁCH JAKO VEDOUCÍ SOCIÁLNÍ PRACOVNICE PRO PRÁCI S OHROŽENÝMI RODINAMI V KARLOVARSKÉM KRAJI. VYCHOVALA PĚT DĚTÍ – TŘI VLASTNÍ A DVĚ VYVDANÉ. LIDI NESOUDÍ ANI NEZATRACUJE, S KAŽDÝM DOKÁŽE NAJÍT SPOLEČNOU ŘEČ A ZPŮSOB, JAK VYŘEŠIT RŮZNÉ ŽIVOTNÍ PERIPETIE. NA PRVNÍM MÍSTĚ JSOU U NÍ VŽDYCKY DĚTI – KE ŠTĚSTNĚJŠÍMU DĚTSTVÍ DOPOMOHLA UŽ DESÍTKÁM Z NICH. SEZNAMTE SE S JEDNOU Z NAŠICH SOS ZÁCHRANÁŘEK DANOU LOVEČKOVOU.

Chtěla jste se vždycky stát sociální pracovnící?

To nevím... vždycky jsem chtěla pomáhat. Po základní škole jsem nejdříve šla na obchodní akademii. Pak jsem se sama ocitla v situacích, kdy bych uvítala něčí pomoc, nenašla jsem ale nikoho, kdo by mi jí poskytl. Rozhodla jsem se tedy, že chci umět pomáhat, a chtěla jsem na to být připravená. Pokračovala jsem proto studiem na zdravotní škole, pak na pedagogické škole a nakonec jsem vystudovala obor vzdělávání dospělých.

Tak jste se naučila pracovat s dětmi i s dospělými, to se pro tuhle práci asi hodí...

To ano. Při studiu andragogiky jsem myslela na to, že bych chtěla pracovat v ženské věznici, pomáhat odsouzeným, aby se po propuštění dokázaly zařadit zpět do společnosti. Nakonec jsem se ale našla v práci s rodinami – nějakou dobu jsem působila v azylovém domě pro matky s dětmi v tísni. Teď v SOS dětských vesničkách pracuji jednak samostatně s rodiči, samostatně s dětmi a také – a to považuji za nejdůležitější – s rodiči a dětmi společně. Z toho si do společného soužití odnesou mnohdy nejvíc.

Co na té práci máte nejraději?

Nejvíc mě potěší, když vidím, že má moje práce dopad na konkrétní rodinu, konkrétní dítě. Jsem ráda, když se mi podaří s rodiči najít společně řešení, namotivovat je, aby na zlepšení své situace usilovně pracovali, protože to za ně nikdo jiný udělat nemůže. Věřím, že více než polovinu úspěchu naší práce tvoří správná komunikace s klientem – čím déle si s nimi povídáte, tím spíše se vám podaří

Foto: Archiv Dany Lovečkové

společně najít tu správnou prioritu a udělat si z ní hlavní motivátor. Většinou jsou to samozřejmě jejich děti.

Co je pro vás naopak nejtěžší?

Nejhorší je, když narazíme na nějakou úřední bariéru, kterou nedokážeme při nejlepší vůli překonat.

Můžete uvést nějaký konkrétní případ?

Sociální systém například vůbec neumí pomoci samoživitelkám s větším množstvím

doby žili, ale nebylo kam se přestěhovat. S tolika dětmi nemohla najít místo ani v azylovém domě, ani nedošla na sociální bydlení od státu – ač jsme se opravdu velmi snažili to prolomit. Argument zněl, že si paní neměla pořizovat tolik dětí... Nakonec se nám podařilo najít pro rodinu podnájem až v sousedním kraji, paní měla štěstí v neštěstí.

Jsou problémy s bydlením nejčastějším důvodem, proč vás klienti vyhledávají?

Je to velmi časté. Učíme klienty hospodařit s penězi, vymotat se z dluhové pasti, hlídat si rodinný rozpočet, aby třeba dokázali ušetřit na velkou kauci, kterou je většinou nutné složit při shánění ubytování. Ještě častější jsou ale asi výchovné problémy, kdy si rodiče neví rady s vlastními dětmi. Povídáme si s rodiči, pak s dětmi, nakonec všichni společně – a hledáme, kde je zakopaný pes. Učíme je spolu lépe navzájem komunikovat, trávit společně volný čas, zajímat se o sebe.

Dokážete práci pustit doma z hlavy?

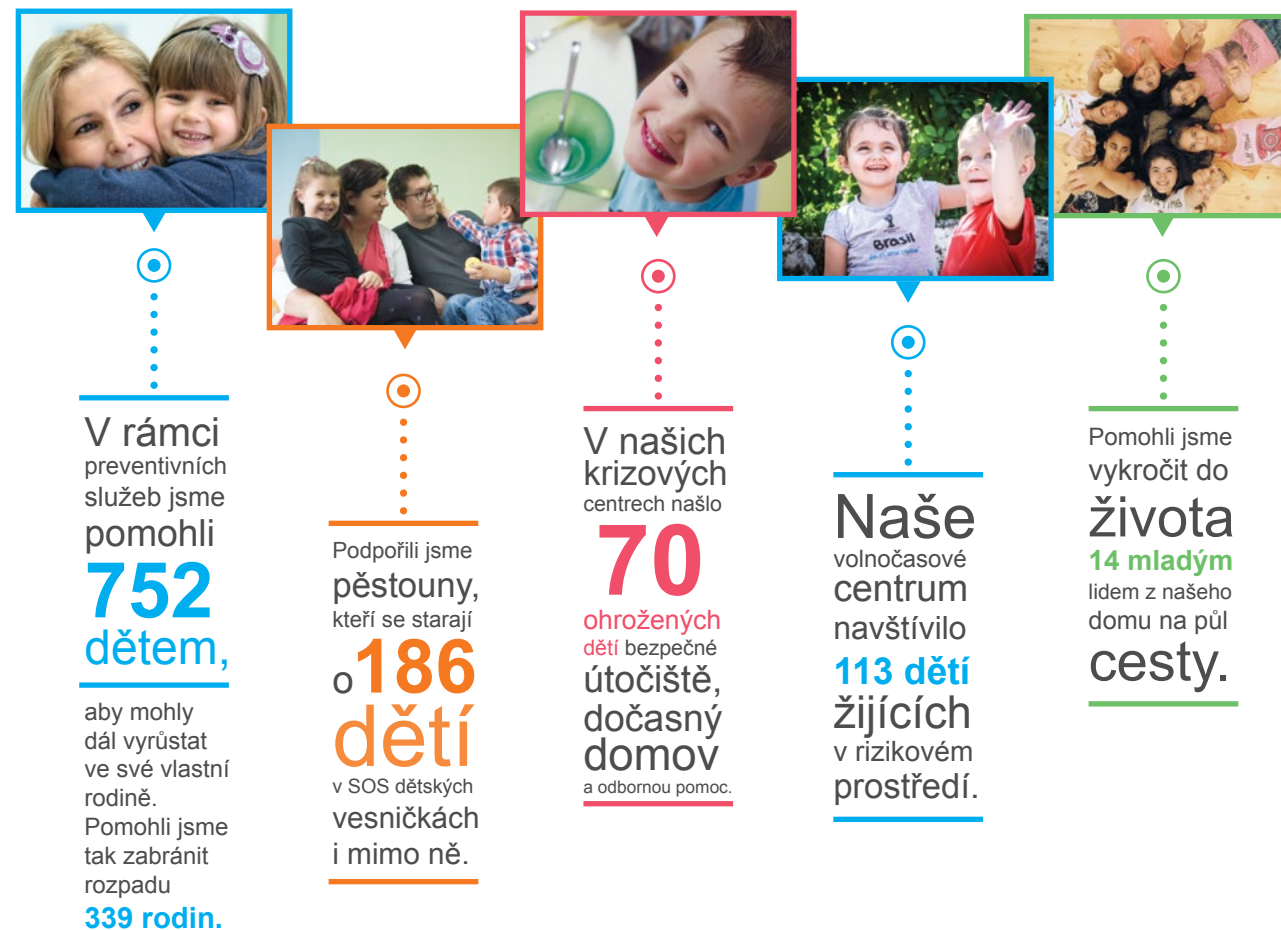
Někdy se přistihnu, že místo odpočinku hledám na internetu řešení nějakého pracovního případu i ve volném čase... Nejlepším relaxem je pro mě čas strávený s mojí nejmladší dcerou a s vnoučaty.

Děkujeme za rozhovor!

děti. Měla jsem tu maminku s pěti dětmi, všechny je měla s jedním partnerem, který jí opustil v době, kdy byla s nejmladší holčičkou na mateřské. Bez partnera nedokázala dál platit nájem v bytě, kde do té

DÍKY VÁM JSME V ROCE 2019 POMOHLI 1135 DĚTEM

VYPLŇTE SI DAŇOVÉ PŘIZNÁNÍ ZA 15 MINUT NA SOS-VESNICKY.CZ/DP

Daně za 15 minut, bez registrace a vše anonymně.

Daňová kalkulačka vypočítá vaše daně a připraví Vám přehledy pro pojišťovny.

Peníze, které ušetříte za účetní, můžete věnovat na pomoc dětem.

HLAVNĚ ZTLOUSTNOUT

ZNÍ TO TEĎ NA ZAČÁTKU ROKU MOŽNĀ TROŠKU PROVOKATIVNĚ: NEJČASTĚJŠÍ NOVOROČNÍ PŘEDSEVZETÍ BÝVÁ VĚTŠINOU OPAČNĚ. TŘÍLETÁ LINDA BY ALE NUTNĚ MĚLA PŘIBRAT, PROTOŽE VÁŽÍ JEŠTĚ O NĚCO MĚNĚ NEŽ JEJÍ DVOULETÉ VRSTEVNICE. ZE VŠEHO NEJVÍC BY ALE POTŘEBOVALA JEŠTĚ NĚCO JINÉHO, NEŽ JEN KILA NA VÁZE.

Linda se často třásla, a když se k ní naklonil kdokoliv dospělý, instinktivně si schovávala hlavičku do dlaní. V takovém stavu ji úřednice ze sociálního odboru dovezla do našeho krizového centra SOS Sluníčko. V místnosti Linda zamířila většinou do rohu, kde si sedla a dívala se do země, uměla říct jen několik slov. Drogově závislá matka péči o podvyživené děvčátko bohužel nezvládla.

„Tak malé děti, jako je Linda, ve Sluníčku moc rádi nevidíme: jsme přeci jen přestupní stanice a každá další pečující osoba takhle malé dítě mate,“ říká k tomu Klára, vedoucí krizového centra.

TÉMĚŘ RODINNÉ PROSTŘEDÍ
Přechodných pěstounů je ale nedostatek a krizové centrum je pořád mnohem podobnější rodině než ústavní péče. Je tu malý počet dětí, u každého se střídají po celý pobyt jen dvě stálé tety a péče je uzpůsobená individuálním potřebám dítěte. Může si říct, co rádo jí, pije, s čím si rádo hraje nebo jakou pohádku by chtělo slyšet před spaním. Nestává se tu to, co je v ústavech běžné, třeba aby dítě plakalo samo v postýlce, protože se právě střídají směny nebo na něj sestra zrovna nemá kapacitu. I proto Linda od prvních chvil

ve Sluníčku jen kvetla, přibrála na váze, dostala zdravější barvu, začala se smát.

NOVÝ ZAČÁTEK
Klára zatím intenzivně spolupracovala s odborem sociální péče a po sedmi týdnech mohla Lindě představit přechodnou pěstovanku Milenu. Když si pro Lindu přijela, už si před ní hlavičku rukama nekryla. „Naši terapeuti jsou moc šikovní, jsou to skuteční odborníci, a spolu s tetami pomůžou zacelit i hluboké rány,“ těší Kláru.

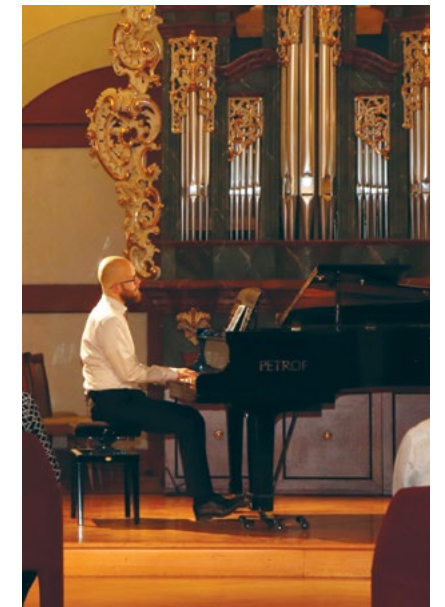
Na cestu Lindě do batůžku ráda zabalila šatičky, svetřík a bundu, kterou si Linda sama vybrala ve skladu ve Sluníčku: konečně ve velikosti na zdravou tříletou holčičku. Některá kila navíc jsou prostě báječná!

KARLOVARSKÉ DĚTI NA VÁNOCE JEN TAK NEZAPOMENOU

Předvánoční vesnička v Karlových Varech žila zdobením perníčků a nadělováním. Místní tělocvična se pod patronátem firmy dr. Oetker proměnila v cukrářskou dílnu, kam se těší i Mikuláš s čerty. Třešničkou na dortu je pak rozdávání vánočních dáreků, které

místním nenosí Ježíšek, ale hodní lidé, kteří je podle přání nakoupí u Stromu splněných přání v hypermarketu Globus. Díky firemním dárcům i díky mnohaleté podpoře města Karlovy Vary budou mít děti a dospělí i letos na co vzpomínat.

NA BENEFICI ZAZNĚLI KLASIČTÍ MISTŘI

Díla Bacha, Ravela, Rachmaninova a dalších klasiků rozezněla aulu MFF UK v Praze v rámci benefičního koncertu „Hraní pro hrani“, který ve prospěch SOS dětských vesniček uspořádal Spolek Johnnyho Newmana. První z plánovaného cyklu koncertů vynesl krásných 32 000 Kč. Organizátorům i návštěvníkům koncertu moc děkujeme!

PEPCO POMOHLA HNED 2x

O tom, že společnost PEPCO od loňského roku podporuje naše bystřické volnočasové centrum, už možná víte. Na sklonku roku 2019 se ale navíc podařilo ve vybraných pražských prodejnách uspořádat sbírku, která vynesla 68 000 Kč. Vůbec nejvíc (6 112 Kč) obsahovala pokladnička v prodejně v Sestajovicích. Děkujeme!

SBÍRKU NA PRAŽSKÉM HRADĚ PODPOŘILI MALÍ I VELCÍ

Celkem 188 790 Kč vynesl v pořadí už 22. ročník charitativní sbírky, který SOS dětské vesničky už tradičně pořádají na náměstí Svatého Jiří na Pražském

hradě. Všem návštěvníkům, kteří přispěli do kasičky pod vánočním stromem, moc a moc děkujeme!

NAŠIMA OČIMA: RODIČ SE STÁVÁ TERAPEUTEM

SOS DĚTSKÉ VESNÍČKY SPOUŠTĚJÍ V LETOŠNÍM ROCE NOVÝ VELKÝ PROJEKT NAZVANÝ KOMPLEXNÍ PODPORA DĚTÍ S PORUCHOU ATTACHMENTU*. STAVÍ NA KONCEPTU TERAPEUTICKÉHO RODIČOVSTVÍ A JE ZAMĚŘENÝ ZEJMÉNA NA PĚSTOUNSKÉ RODINY V PĚČI SOS DĚTSKÝCH VESNÍČEK. POMŮŽE PĚSTOUNŮM ZAVÉST MODERNÍ PSYCHOTERAPEUTICKÉ POSTUPY DO KAŽDODENNÍ PĚČE O TRAUMATIZOVANÉ DĚTI, V ČEMŽ JE DLOUHODOBĚ BUDE PROVÁZET A MENTOROVAT VYŠKOLENÝ ODBORNÍK. PROJEKT PODPĚŘIL EVROPSKÝ SOCIÁLNÍ FOND.

V SOS dětských vesničkách pracujeme často s dětmi, které v nejrannějším dětství prošly traumatickými zkušenostmi. Některé z nich byly zanedbávány, týrány nebo zneužívány, jiné poznamenalo opuštění biologickými rodiči a pobyt v ústavním zařízení. Skutečnost, že v nejrannějším dětství nezažívaly pocit bezpečí, jejich celkový vývoj dramaticky poznamenává. Tyto děti nerozumí sami sobě ani světu okolo, cítí se být špatné, mají uvnitř pocit, že si nezaslouží být milovány. Bojí se

navazovat vztahy s dospělými, mají problém pochopit a osvojit si mantinely a pravidla. Nedůvěřují lidem, spoléhají jen sami na sebe a nestojí o pomoc ostatních. Neumí regulovat své emoce a podléhají výbuchům vzteku nebo zoufalství. Protože v prvních měsících a letech života nepocítily bezpečí od žádné blízké osoby, vytvořily si tyto děti samy jakousi ochrannou ulitu, kam na ně nikdo nemůže. Toto své brnění ani v pozdějších letech neodkládají; nenaučily se důvěřovat.

TERAPEUTICKÉ RODIČOVSTVÍ
Ukazuje se, že „běžné“ výchovné postupy u těchto dětí selhávají, často dokonce vedou ke zhoršení projevů dětí. Dítě je často okolím i školou vnímáno jako zlobivé nebo nevychované. Mívají opožděný vývoj řeči, potíže v mezilidských vztazích, často je u nich diagnostikováno ADHD, hyperaktivita, mají poruchy učení, poruchy chování, sebepoškozují se apod. Tyto projevy dětí jsou pro jejich okolí náročné a pěstouni, pokud se

jim nedostane včasné podpory, mají mnohdy pocit, že selhávají.

Nejefektivnější pomocí pro děti s poruchou citové vazby (neboli attachmentu) jsou takové metody a postupy, které staví na zapojení pěstounských rodičů do společných terapeutických aktivit. Pomocí těchto metod se vytváří vztah mezi dítětem a dospělým, který je připraven porozumět tomu, proč je chování dítěte tak destruktivní. Ideální je, pokud jsou tyto techniky využívány v kombinaci a terapie může být „šita na míru“ každému dítěti a rodině. Hlavním cílem je posílení vzájemného citového pouta mezi pěstounským rodičem a dítětem, tj. vztahu, který je základem psychického zdraví dítěte.

Kromě běžně využívaných technik vyškolíme jako první v ČR také unikátní metodu Theraplay, postavenou na hře mezi dítětem a rodičem.

*ESF projekt Komplexní podpora dětí s poruchou attachmentu, reg. č. CZ.03.2.X/0.0/0.0/17_076/0011413

KDY UŽ PADNE ŠESTKA?

KDYŽ DLOUHO PADAJÍ NA HRACÍ KOSTCE SAMÉ JEDNIČKY, MAXIMÁLNĚ DVOJKY, JE TO K VZTEKU. A CO TEPRVE TA HLOUPÁ POLÍČKA JAKO „DVAKRÁT NEHÁZÍŠ“ NEBO „VRÁT SE NA ZAČÁTEK“: TO SE PAK NERVÓZNĚJŠÍM HRÁČŮM CHCE SMĚST FIGURKY I S HRACÍM PLÁNEM ZE STOLU. JEŠTĚ ŽE JE TO JEN HRA. ALE CO KDYŽ NENÍ?

Kdyby byl Alex figurkou v hracím plánu, pravděpodobně by často stoupal na políčka: Jít spát bez večeře. Čekat doma před zamčenými dveřmi do tří do rána. Chodit do školy v tom samém oblečení tak dlouho, až se od tebe spolužáci budou odtahovat... Jako by v téhle hře nebyly žádné šťastné tahy a žádná šťastná políčka.

Říká se, že každý svého štěstí strůjcem. Jenže když je vám dvanáct, nemůžete dělat nic, jen se zlobit na

celý svět. Alexův bráška už žije v dětském domově a starší sestra dokonce v diagnostickém ústavu, jen Alexe ještě vidá sociální pracovnice doma – pokud se tomu tak dá říkat.

PŘECI JEN BONUSOVÁ KARTA
Dokud se Alexe neujali vzdálení příbuzní, zdálo se, že hra nemůže skončit jinak než velkou prohrou. Zanedbaný Alex propadl na konci osmé třídy ze dvou předmětů a vypadalo to, že kvůli neutěšeným poměrům v rodině nedokončí ani povinnou školní docházku. A přitom stačilo tak málo k tomu, aby se stal zázrak: jen zakusit trošku péče a lásky.

S intenzivní pomocí sociálních pracovníků ze služby podporující jeho novou pěstounskou rodinu si Alex na konci srpna známky opravil, školu dokončil a v prvním ročníku na učilišti

patří k nejlepším žákům, protože ho učení konečně baví. Aby ne! Místo špinavého oblečení nosí čisté, které si umí sám rozdělit na tmavé a světlé. Sám si stele postel a pomáhá doma se spoustou dalších věcí. Poprvé v životě má kamarády, kteří ho zvou domů na návštěvu a on sám se nebojí pozvat je zase k sobě.

BEZ LÁSKY TO NEJDE
„Alex si navíc toho všeho opravdu váží,“ vypráví Lenka, sociální pracovnice SOS dětských vesniček, která pracovala s jeho rodinou původní i s tou současnou. „Dřív neměl ani vlastní pyžamo, nemyl si ruce a nečistil si zuby. Udělal obrovský pokrok.“

Alex potřeboval k naději na lepší hru novou rodinu. Teď se ale zdá, že se hrací kostka už nadobro umoudřila. Tak ať padá co nejvíce šestek!

SOS DĚTSKÉ
VESNIČKY

50

Když jsem před padesáti lety
věnovala 10 Kčs na založení
SOS dětských vesniček, vůbec
mne nenapadlo, že moje vnučka
bude dnes pomáhat také.

Tahle

generace

je k ničemu?

Přidejte se k nám na www.nejvetsisbirka.cz

HLAVNÍ PARTNEŘI

Smurfit Kappa

Hypoteční banka

NADAČNÍ FOND JST

PORSCHE
ČESKÁ REPUBLIKA

LAMA
energy

DB SCHENKER

cewe
BEST IN PRINT

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

Český rozhlas

BusinessMedia
CZECH REPUBLIC

V ROCE 2019 NAŠI ČINNOST PODPOŘILY TYTO INSTITUCE

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Ministerstvo práce a sociálních věcí, Olomoucký kraj, Karlovarský kraj, Jihomoravský kraj, Hlavní město Praha, Karlovy Vary, Brno, městská část Praha 1, Zábřeh, Šumperk, Bystřice pod Hostýnem, Prostějov, Nejdek, Aš, Přerov, Mohelnice, Chodov, Sokolov, Cheb